

Тодунов — тихо на Ирина

Пътницата ни се срещнаха

Ирина

О, да не бѣхат се срѣщали!

/ Звукъ на трѣби. Влиза

Мстиславски въ броня
и шлемъ. Върхукосява
на Тодунова му донася
вѣрхушение./

Мстиславски — на Тодунова

Болярино, войското закъмъ вѣнъ!

Тодуновъ — като се вѣрхуше-
да.

Да си отидатъ вѣрки на мѣстата!

/ Боляриното излизатъ./

Мстиславски

Ми сѣмъ ли ще ни водимъ срещу хана?

Тодуновъ

Болярино Мстиславски, на отвѣта
ковѣтъ сѣмъ азъ, а ти си на войната!

Отъ днесъ бѣди вѣрховенъ нашъ вѣйвода —
за честъ на цѣла Русь, ти, като вѣждъ,
води ни въ бой; а азъ, като войникъ,
ще бѣда винаги следъ тебе!

/ Излизатъ съ Мстиславски.

Народътъ мига следъ тяхъ.

На сцената оставатъ само

Федоръ, Ирина и просекущъ./

Федоръ

Бездетни остандохме ние съ тебе —

и моятъ братъ изгубихме по мѡв

вина! Последниятъ потомѣкъ азъ отъ